

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **I. N.**
zastoupená Mgr. Petrem Miketou, advokátem sídlem 710 00 Ostrava,
Jaklovecká 1249/18

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlím 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020 č. j. MPSV-2020/66520-923, ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 25. 6. 2015 č. j. 516587/15/OT,

Shodu s prvopisem potvrzuje

kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením od 1. 4. 2015 tak, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně nově zní: „přiznat průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ od 1. 4. 2015 trvale“. Žalobkyně v žalobě vyslovila nesouhlas se závěry posudku Posudkové komise MPSV v Hradci Králové, který byl podkladem rozhodnutí žalovaného. Uvedla, že kombinace fyzických a psychických problémů je u ní tak podstatná a trvale omezující, že bez pomoci manžela není schopna zvládat běžné životní situace. Zejména psychické problémy ji významně omezují v běžném životě takovým způsobem, že jí měl být přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh správního řízení a uvedl, že vycházel z posudku PK MPSV Hradec Králové ze dne 9. 3. 2020. Dle závěrů tohoto posudku je žalobkyně orientovaná všemi kvalitami, přiměřeně a adekvátně komunikuje, verbální projev je jednodušší. Netrpí poruchou řeči, řeč je srozumitelná. Zrak a sluch je bez těžkého postižení. Zvládá čtení i psaní. Žalobkyně je schopna samostatné chůze s oporou jedné až dvou francouzských holí, po místnosti chodí i bez opory. Po opakovaných gonytidách ošetřena i na ortopedii v únoru 2016, hodnoceno jako dekompenzovaná artróza, ve flexi je pohyb 120 stupňů. Na kloubech horních i dolních končetin není prokázáno těžké funkční omezení. Žalobkyně nemá podstatné omezení v oblasti orientace. V oblasti pohyblivosti se jedná o středně těžké funkční postižení při dominujících vertebrogenních obtížích bez neurologického deficitu, bez ztuhnutí páteře jako celku a bez závažné poruchy ventilace. Z hlediska smyslových funkcí nebylo prokázáno těžké postižení, z hlediska psychických funkcí nebyla prokázána těžká porucha orientace a komunikace, intelekt na hranici podprůměru a lehké mentální retardace dovoluje žalobkyni zvládat orientaci i mimo přirozené prostředí. PK MPSV Hradec Králové tedy konstatovala, že z pohybového hlediska je žalobkyně limitována bolestmi páteře a intermitentně bolestmi pravého kolene. Limitujícím faktorem pro posouzení průkazu osoby se zdravotním postižením se tak staly pohybové obtíže, což je v souladu i s posudkovým závěrem, tj. že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., tj. postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.
3. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně zákonnosti správního řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť účastníci řízení nesouhlas s projednáním věci bez jednání na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s., ve stanovené lhůtě, ani ke dni vydání rozhodnutí soudem, nesdělili.
4. Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 25. 6. 2015 č. j. 516587/15/OT byla zamítnuta žádost žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením od 1. 4. 2015. Předchozí rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla Krajským soudem v Ostravě zrušena a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Naposledy se tak stalo rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 19 Ad 44/2016-42, jímž

bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2016 č. j. MPSV-2016/227957-923. V dalším řízení podkladem rozhodnutí žalovaného žalobou napadeného byl posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 9. 3. 2020. Posudková komise zasedala ve složení předseda komise posudkový lékař MUDr. V. M., dalším lékařem byl MUDr. I. T., CSc. – odbornost psychiatrie a tajemnice Bc. I. W. Žalobkyně ani její zástupce nebyli jednání komise přítomni. Posudková komise konstatovala, že podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobkyně a k přijetí posudkového závěru. Posudková komise učinila závěr, že do data 30. 11. 2016 byla žalobkyně osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nešlo o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 nebo 3 citovaného zákona. Šlo o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) příl. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., nešlo o zdravotní stav uvedený v odst. 3 nebo 2 citované přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídal nebo byl svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 nebo 2 citované přílohy. Tento stav byl i ke dni 1. 4. 2015. Shodným způsobem byl posouzen zdravotní stav žalobkyně i od data 1. 12. 2016 do data 7. 3. 2017 a dále od data 8. 3. 2017. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela a stejně tak i zjištění ze stěžejních lékařských nálezů. K posudku posudkového lékaře OSSZ Ostrava ze dne 27. 5. 2015 posudková komise uvedla, že posudkový lékař vycházel z posouzení psychiatra MUDr. H. (písařskou chybou nesprávně uvedeno MUDr. H.), které prokázalo pouze lehké a posudkově nevýznamné postižení intelektu na dolní hranici normy až lehké mentální retardace a posudkově nevýznamné poruchy osobnosti ve vztahu k posudkovým kritériím pro průkaz osoby se zdravotním postižením. Z provedeného sociálního šetření nevyplývala posudkově významná porucha orientace a komunikace. Závěry rehabilitačního lékaře MUDr. H. ze dne 21. 1. 2015 a revmatologie MUDr. R. z 22. 4. 2015 však nebyly plně posudkově zhodnoceny. Tento posudek považuje PK MPSV Hradec Králové za posudkový omyl. Posudkově významné postižení pohybového aparátu dle posudkové komise nebylo při jednání objektivně posudkově zhodnoceno podle platných posudkových kritérií. Osoby s dolní hranicí intelektu až lehké mentální retardace jsou schopné písemné i slovní komunikace, jsou schopné i základního vzdělání bez nutnosti speciální výuky ve školských zařízeních, určených pro osoby se závažnými poruchami intelektu či chování. Objektivizovaná tíže psychického onemocnění dovozovala přiměřenou orientaci i komunikaci. Posudková komise MPSV Hradec Králové se v posudku vyjádřila i k posudku lékaře PK MPSV Ostrava ze dne 5. 11. 2015 a uvedla, že tento posudek považuje za posudkové podhodnocení těžké skoliózy páteře, která měla i neurologické a plicní projevy. Posudkově významná porucha orientace a komunikace nebyla zjištěna. Následně se posudková komise vyjádřila i k posouzení zdravotního stavu lékařem LPS OSSZ Ostrava ze dne 10. 3. 2016 s výsledkem, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1. 1. 2014, s tím, že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014. Tento posudek považuje PK MPSV Hradec Králové za objektivní komplexní zhodnocení doloženého zdravotního stavu. Posudková komise se dále vyjádřila k posudku

PK MPSV Brno ze dne 14. 7. 2016 vypracovaný od 1. 1. 2016 pro účely odvolacího řízení správního ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením, z něhož posudková komise citovala i odkazem na zjištění z lékařských nálezů a uvedla, že tento posudek, v němž bylo dospěno k závěru, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., a že nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona, a že jde u ní o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) příl. č. 4 k vyh. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., a tento stav trval k datu 1. 1. 2016, považuje posudková komise MPSV Hradec Králové za objektivní zhodnocení doloženého zdravotního stavu žalobkyně.

5. Posudková komise MPSV Hradec Králové se vyjádřila rovněž k posouzení zdravotního stavu lékařem LPS OSSZ Ostrava dne 2. 2. 2017, který uvedl, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., a že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. m) příl. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014. Tento posudek považuje PK MPSV Hradec Králové za posudkový omyl. Posudková komise k tomu dále uvedla, že průkaz osoby se zdravotním postižením byl přiznán na podkladě jediné zmínky ve vyšetření psychiatra MUDr. H. ze dne 30. 9. 2015, který uvedl, že na podkladě sdělení posuzované, že jsou slyšiny, by stav odpovídal Siolliho psychóze v rozvoji. Posudková komise zdůraznila, že tento stav nebyl nikdy objektivně diagnostikován a žalobkyně ani nebyla při psychóze hospitalizována. Nikdy nebyla prokázána odbornými lékařskými nálezy taková tíže duševního postižení, aby jeho tíže splňovala posudková kritéria pro posouzení zdravotního stavu podle odst. 2 písm. m) přílohy. Duševní postižení bylo možno hodnotit nejvýše jako smíšenou poruchu úzkostně-depresivní u astenické závislé osoby s intelektem na hranici slaboduchosti až lehké mentální retardace, což odpovídalo i tehdy uváděnému IQ 65 a nesplňovalo platná posudková kritéria pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s označením ZTP.
6. Posudková komise MPSV Hradec Králové dále uvedla, že za přítomnosti žalobkyně při jednání PK MPSV Brno dne 6. 2. 2019 byl objektivizován její psychický stav a žalobkyně byla také přešetřena. Posudková komise rovněž odkázala na nález psychiatrického odd., AGEL, Ostrava, nález MUDr. H. ze dne 17. 9. 2019, který hodnotil zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobé sledování (od roku 2010), kdy došlo několikrát k emočnímu rozkolísání až subdepresi, která je nyní saturovaná, se závěrem shodně s minulými nálezy jako smíšenou poruchu úzkostně-depresivní F41.2, intelektem na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace, astenickou F79 a závislou osobnost F60.7. PK MPSV Hradec Králové uvedla, že měla tedy k dispozici i novější lékařský nález lékaře MUDr. H. shora citovaný ze 17. 9. 2019 a učinila závěr, že u žalobkyně nedošlo ke zhoršení zdravotního stavu, což je doloženo odbornými nálezy v doložené spisové dokumentaci. Posudková komise MPSV Hradec Králové po opětovném prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že od 1. 12. 2016 k datu vydání napadeného rozhodnutí Úřadu práce Ostrava ze dne 7. 3. 2017 byla žalobkyně osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním

postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona. Šlo o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., nejde o stav uvedený v odst. 3 nebo 2 citované přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 nebo 2 citované přílohy.

7. Následně byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužila.
8. Poté žalovaný vydal dne 31. 3. 2020 napadené rozhodnutí, jímž změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 25. 6. 2015 č. j. 516587/15/OT tak, že žalobkyni se od 1. 4. 2015 trvale přiznává průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“.
9. Podle ust. § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.
10. Podle ust. § 34 odst. 2 téhož zákona, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.
11. Podle ust. § 34 odst. 3 téhož zákona, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
12. Podle ust. § 34 odst. 4 téhož zákona, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popř. není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením

orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

13. Podle ust. § 34b odst. 1 a odst. 2 téhož zákona, při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.
14. Podle ust. § 34b odst. 4 téhož zákona funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace. Při posuzování se funkční schopnosti fyzické osoby porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek.
15. Podle ust. § 34b odst. 5 téhož zákona, při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
16. Podle ust. § 35 odst. 3 téhož zákona, pro účely řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením požádá krajská pobočka Úřadu práce příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace podle § 34b odst. 1 žadatele o tento průkaz; při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vychází krajská pobočka Úřadu práce z tohoto posudku. Okresní správa sociálního zabezpečení zašle příslušné krajské pobočce Úřadu práce stejnopis posudku; výsledek posouzení je součástí rozhodnutí o přiznání nebo zamítnutí průkazu osoby se zdravotním postižením, které obdrží žadatel.
17. Prováděcím předpisem dle § 34b citovaného zákona stanovujícím, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení pohyblivosti a orientace, je vyhláška č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, přičemž zdravotní stav, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání osoby se zdravotním postižením jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.
18. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozhodnutí č. j. 4 Ads 263/2014-60 z 26. 3. 2015), je posudek posudkové komise MPSV ČR v řízení před správními orgány a následně i v řízení před soudem stěžejním důkazem, na nějž je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost. Posudek však lze považovat za úplný a přesvědčivý jen v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným žalobcem a tyto své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodní. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost přitom nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebnou odbornou erudici.
19. Krajský soud na základě zhodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i posudku Posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové, z něhož žalovaný při svém rozhodování vycházel, dospěl k závěru, že tyto požadavky na úplnost a přesvědčivost posudku, byly

v daném případě ze strany posudkové komise MPSV naplněny, a to jak ohledně hodnocení schopnosti pohyblivosti žalobkyně, tak ohledně orientace. Krajský soud dospěl k závěru, že odborné informace plynoucí ze zdravotní dokumentace žalobkyně jsou posudkovou komisí srozumitelně a komplexně vysvětleny, v posudku je popsáno, co přesně vyšetření ukázala, a závěry posudkové komise o tom, že žalobkyně nemá podstatné omezení v oblasti orientace, že z hlediska smyslových funkcí není prokázáno těžké postižení, z hlediska psychických funkcí není prokázána těžká porucha orientace a komunikace, její intelekt je na hranici podprůměru a lehké mentální retardace, což dovoluje zvládat orientaci i mimo přirozené prostředí, a že u žalobkyně stran pohybových obtíží nebylo prokázáno, že by funkční omezení vyplývající ze zjištěného zdravotního stavu dosahovalo těžkého funkčního omezení pohyblivosti nebo orientace v rozsahu daném platnou právní normou, jsou řádně odůvodněné. Posudková komise v posudku vysvětlila, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů a šlo u ní o stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., a že se u ní nejednalo o stav uvedený v odst. 3 nebo 2 citované vyhlášky, ani o stav srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 nebo 2 přílohy k citované vyhlášce. Jestliže žalobkyně byla stran psychického stavu přeshetřena jednak Posudkovou komisí MPSV Brno 6. 2. 2019, jak je konstatováno i v předmětném posudku a následně byl její zdravotní stav rovněž objektivizován i lékařským nálezem psychiatra MUDr. H. dne 17. 9. 2019, přičemž dle doložených odborných lékařských nálezů nedošlo u žalobkyně ke zhoršení zdravotního stavu, pak za tohoto stavu dospěl soud k závěru, že nebylo třeba osobní účasti žalobkyně u PK MPSV ČR v Hradci Králové a nebylo třeba, aby posudková komise žalobkyni znovu přeshetřila. Soud souhlasí s žalovaným, že posudek PK MPSV Hradec Králové je objektivní a obsahuje komplexní zhodnocení doloženého zdravotního stavu žalobkyně. Soud proto také považoval za nadbytečný žalobkyní navrhovaný důkaz znaleckým posudkem. Jestliže ze závěru PK MPSV Hradec Králové plyne, že ke dni 1. 4. 2015 nadále byla žalobkyně osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., a šlo o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je rozhodnutí žalovaného, jímž změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodl o tom, že se žalobkyni od 1. 4. 2015 trvale přiznává průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“, věcně správné.

20. Na základě výše uvedeného soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
21. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.03.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje